

Arrest

nr. 294 415 van 19 september 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DEVRIENDT
leperstraat 10
8830 HOOGLEDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 februari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. DEVRIENDT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 februari 2013 wordt verzoekster aangetroffen in illegaal verblijf en neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen voormelde beslissing dient verzoekster een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 132 480 van 30 oktober 2014 het beroep verwerpt.

Op 17 mei 2013 werd verzoekster in het bezit gesteld van een verblijfskaart, met toepassing van de artikelen 61/2 tot 61/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de Vreemdelingenwet).

Op 19 oktober 2020 werd verzoekster veroordeeld door de correctionele rechtbank te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 30 maanden en op 10 juni 2022 werd verzoekster veroordeeld door het hof van beroep te Gent tot een gevangenisstraf van drie jaar.

Op 26 augustus 2022 dient verzoekster een aanvraag in voor het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger, in functie van haar minderjarig Belgisch kind M. S.C.

Op 23 februari 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoekster ter kennis gebracht op 25 februari 2023. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 Oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26.08.2022 werd ingediend door:

Naam: C. D. Voornamen: A. M. Nationaliteit: Dominicaanse Republiek Geboortedatum: (...)1976

Geboorteplaats: SAN CRISTOBAL Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 26.08.2022 gezinshereniging aan in functie van haar minderjarig Belgisch kind S. C. M. (RR (0) ...), in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980.

Het verblijfsrecht dient geweigerd te worden aan betrokkene op basis van artikel 43, §1, 2° van de wet van 15.12.1980 dat stelt dat het verblijf en de binnenkomst, geweigerd kan worden om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Betrokkene werd veroordeeld omwille van volgende feiten:

Op 19.10.2020 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 30 maanden (met uitstel van 5 jaar voor 15 maanden) wegens het houden van een huis van ontucht of prostitutie, exploitatie van ontucht of prostitutie.

Op 10.06.2022 door het Hof van Beroep van Gent tot een gevangenisstraf van 3 jaar (met uitstel van 3 jaar voor 15 maanden) wegens:

- mensenhandel, teneinde deze persoon de misdrijven te laten plegen die bedoeld worden in de artikelen 379, 380, paragraaf 1 en 4, en 383bis, paragraaf 1 door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin het slachtoffer verkeert ingeval van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt ingeval het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft

- aanwerven, meenemen, wegbrengen of bij zich houden met het oog op het plegen van ontucht of prostitutie, misbruik makend van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon van een meerderjarige, zelfs met haar toestemming

- het houden van een huis van ontucht of prostitutie, misbruik makend van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon

- exploitatie van ontucht of prostitutie, misbruik makend van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon

- verkoop, verhuring of het ter beschikking stellen van kamers of enige andere ruimte met het oog op prostitutie, om een abnormale winst te realiseren, misbruik makend van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon

Ingevolge de ernst van de door betrokkene gepleegde feiten en hun herhalend karakter kan geconcludeerd worden dat ze een ernstig gevaar betekent voor de openbare orde en meer bepaald voor de veiligheid van het land.

Het vonnis dd. 19.10.2020 van de Correctionele Rechtbank te Antwerpen stelt met betrekking tot betrokkene:

'Naar aanleiding van een visitatie in het kader van inbreuken op de Vlaamse Wooncode treffen de verbalisanten in een pand ... acht meisjes aan van verschalende nationaliteiten. ... Uit vluchtig nazicht van de gsm-toestellen van de aangetroffen vrouwen blijkt dat "Maribel" hen via WhatsApp instructies geeft om een gelijkaardige versie omtrent hun verblijf op te geven (de meisjes moeten zich voordoen als 'toeristen' die hier kort verblijven en 30 euro per nacht moeten betalen). ...

XXX verklaart wel dat het haar bedoeling was zich te prostitueren in het pand, maar ze was nog aan het uitzoeken hoe ze dit zou doen. Ze heeft Maribel hier wel over ingelicht; Maribel had er geen probleem mee en stelde haar voor om haar in contact te brengen met een persoon die voor haar de telefoon zou kunnen opnemen (gelet op de taalproblematiek). ...

'Maribel' wordt geïdentificeerd als tweede beklaagde A. M. C. D.. Het Strafdossier bevat een huurcontract tussen eerste beklaagde en tweede beklaagde ...

Nazicht op de advertentiewebsite ... leert dat 19 profielen van dames die diensten aanbieden in Berlaar kunnen gelinkt worden aan slachtoffers ... De laatste aanmelding van 12 advertenties gebeurde op 21.02.2018 ... met eenzelfde IP-adres. Dit IP-adres wordt gelinkt aan tweede beklaagde.

Uitlezing van de gsm-toestellen van de aangetroffen meisjes toont aan dat zij, voor wat betreft hun prostitutie-activiteiten, in contact staan en aangestuurd worden door tweede beklaagde 'Maribel'. ... Duidelijk is ook dat ze instructies geeft wanneer de politie binnenvalt, ...

Ook de communicatie met tweede beklaagde in de gsm-toestellen van XXX, ... laten geen twijfel bestaan over de actieve betrokkenheid van tweede beklaagde bij de exploitatie van hun prostitutie.

Tweede beklaagde sloot een huurcontract af op 01.01.2018 ... Zij ontving huurgelden van een aantal dames ... Dergelijke handelingen overstijgen de 'nuttige hulp' waarvan tweede beklaagde in ondergeschikte orde melding maakt. Zij onderlijnen integendeel haar actieve betrokkenheid bij de uitbating van het huis van ontucht.

Ze stond in voor de advertenties van de slachtoffers en nam de oproepen van klanten aan. Uit haar eigen verklaring blijkt dat zij hiervoor een (beperkte) commissie ontving en dit niet louter een gunst betrof.

De bewezen feiten zijn ernstig. De gepleegde feiten faciliteren de prostitutieactiviteiten van derden; activiteiten die uit hun aard belangrijke risico's inhouden voor de veiligheid en de fysieke, psychische en seksuele integriteit van de betrokkene prostitutees. Beklaagden hielden hiermee geen rekening en waren enkel uit op persoonlijk geldgewin.

Uit deze gegevens blijkt dat betrokkene haar aandeel in deze strafzaak aanvankelijk trachtte te verdoezelen en nadien trachtte te minimaliseren.

Betrokkene werd herhaaldelijk veroordeeld voor gelijkaardige feiten.

Er dient in dit kader opgemerkt te worden dat uit het administratieve dossier van betrokkene blijkt dat vzw Payoke op 19.04.2013 meedeelde dat betrokken bij hen werd aangemeld en dat ze werd begeleid als slachtoffer van seksuele uitbuiting / mensenhandel. Er werd haar na een tweede tussenkomst op 23.04.2013 een AI voor 3 maanden afgeleverd. Betrokkene ontving achtereenvolgens een verlenging van dit AI, diverse A-kaarten en werd uiteindelijk op 28.10.2015 in het bezit gesteld van een B-kaart, geldig tot 13.10.2020. Het dossier waarin betrokkene klacht neerlegde werd weliswaar geseponeerd wegens onvoldoende aan bewijzen, maar betrokkene werd gedurende deze hele période beschouwd als slachtoffer mensenhandel en ontleende hier haar verblijfsrecht aan.

Het is dan ook extra belastend dat betrokkene voor dezelfde feiten werd veroordeeld. Gezien ze zelf slachtoffer was van dergelijke feiten wist ze uit persoonlijk ondervinden welke mogelijke gevolgen dit heeft voor de slachtoffers en welke risico's er waren voor hun veiligheid en hun fysieke, psychische en seksuele integriteit. Desondanks koos ze ervoor zich schuldig te maken aan gelijkaardige feiten.

Deze beslissing is wel degelijk in evenredigheid met haar familiale en persoonlijke belang. De gedragingen van betrokkene getuigen bezwaarlijk van verantwoordelijkheid tegenover de Belgische referentiepersoon. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde reeds dat het niet kennelijk onredelijk is om uit het feit dat een eerdere veroordeling betrokkene niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidivismerisico is (RvV 28 maart 2018, nr. 201.814) of verder nog: "De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p.24)." (RvV 22 december 2017, nr. 197.311).

Gezien deze overwegingen wordt het familiale en persoonlijke belang van betrokkene ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt immers in het arrest met nummer 41987 dd. 22.04.2010 onder andere dat uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé - en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren.

Conform artikel 43 van de wet van 15.12.1980 dient in dit geval rekening gehouden te worden met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met het land van oorsprong.

Wat de duur van het verblijf van betrokkene in België betreft dient opgemerkt te worden dat: Betrokkene verblijft in België sedert 2012. Hoewel ze sedert april 2013 in het bezit was van een A en vervolgens een A-kaart en een B-kaart, getuigen haar herhaaldelijke veroordelingen expliciet van niet geïntereerd te zijn en deze integratie ook niet na te streven. Betrokkene verbleef ongeveer 36 jaar in haar land van herkomst en groeide er dus op, liep er school en werd er opgevoed. Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt dat zowel de medebeklaagde van de feiten waarvoor ze correctioneel werd veroordeeld, als enkele van de slachtoffer, van dezelfde origine zijn. Ook haar voormalige partner, waar ze in de periode 29.07.2011 - 29.03.2012 en 17.10.2016 - 15.02.2021 een wettelijk geregistreerd partnerschap mee afsloot, is Dominicaanse origine. Ondanks het jarenlange verblijf in België, blijkt betrokkene dus nog steeds heel vertrouwd met de taal, de mentaliteit en de mensen van het land waar ze opgroeide en kan dus niet zonder meer gesteld worden dat ze beschikt over hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving, die sterker zijn dan deze met het land van herkomst. De mate waarin ze bindingen heeft met het land van herkomst kan bijgevolg evenmin een beletsel vormen voor het nemen van deze beslissing.

Betrokkene is ook niet uiterst jong of bijzonder oud waardoor het nemen van deze beslissing inhumain zou zijn. Ze is 46 jaar, het gaat dus om een volwassen vrouw waarvan ons niet bekend is dat ze enige fysieke of mentale beperking zou hebben. Niets sluit uit dat ze elders, zelfstandig een nieuwe start kan maken.

Wat betreft de gezinstoestand van betrokkene, en meer bepaald haar band met haar minderjarige dochter, dient opgemerkt te worden dat betrokkene en de referentiepersoon niet op hetzelfde adres woonachtig zijn. De referentiepersoon is sedert 21.08.2020 gedomicilieerd op het adres van haar vader. In het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging legt betrokkene ter staving van de aangehaalde financiële en/of affectieve band volgende documenten voor:

- ongedateerde foto's
- ongepersonaliseerde treintickets voor het traject Brugge - Roeselare
- ongepersonaliseerde kassatickets Club, H&M, Multipharma Charleroi, Sketchers, Okaidi, Vans, Zeeman en Veritas
- kleurplaat "voor de liefste mama"

Louter op basis van deze stukken werd er geen effectieve financiële en/of affectieve band tussen betrokkene en de referentiepersoon aangetoond. Er dient opgemerkt te worden dat er geen officiële documenten voorgelegd betreffende het ouderlijk gezag over de referentiepersoon, zodat onze dienst niet geïnformeerd is of betrokkene op heden überhaupt over het, al dan niet gedeeld, ouderlijk gezag beschikt. Er werden tevens geen stukken voorgelegd betreffende een eventuele verblijfs- of omgangsregeling met betrekking tot de referentiepersoon, noch betreffende eventuele afspraken rond het onderhoud van de referentiepersoon. Het belang van de referentiepersoon achten we bijgevolg niet geschaad door deze beslissing net omdat haar ontwikkeling en welbevinden evengoed door haar vader kan worden gevrijwaard. Betrokkene kan zelf bezwaarlijk als een voorbeeld voor haar dochter worden beschouwd. De dochter van betrokkene is, evenals haar vader, sedert 26.05.2020 houder van de Belgische nationaliteit. Haar verblijf in België komt dan ook niet in gedrang. Door gebruik van moderne communicatiemiddelen is een nauwe betrokkenheid van betrokkene bij het dagelijks leven van haar dochter allerm minst uitgesloten, alsook kan haar dochter begeleid worden om op bezoek te gaan bij betrokkene, waardoor ze alsnog haar moederschap kan uitoefenen. De gezinssituatie van betrokkene heeft haar er tot hertoe alvast niet van weerhouden strafbare feiten te plegen. Het gedrag dat ze stelde getuigt allerm minst van verantwoordelijkheid tegenover haar minderjarige kind, zoals van een goede huismoeder zou mogen verwacht worden. Ze had moeten weten dat haar gedrag niet ten goede zou komen aan het behouden en/of verwerven van regulier verblijfsrecht. Het niet respecteren van de

strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven. Het hoger belang van het kind dient in overweging genomen te worden bij het nemen van deze beslissing. Het hoger belang van het kind is wel een gedeelde verantwoordelijkheid, deze verantwoordelijkheid berust niet exclusief bij de Belgische overheden, in deze de Dienst Vreemdelingenzaken. In eerste instantie moeten de ouders handelen in het belang van hun kinderen. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat betrokkene dat tot op heden heeft gedaan.

Wat betreft de economische situatie dient opgemerkt te worden dat betrokkene hieromtrent geen documenten heeft voorgelegd. Voor zover betrokkene op heden economisch actief is, kan deze activiteit op zich niet beschouwd worden als een element dat deze beslissing in de weg zou staan. Niets sluit uit dat betrokkene elders ook aan de slag kan en financieel een steentje bijdraagt aan de opvoeding en het levensonderhoud van haar dochter vanuit het buitenland.

Wat betreft de sociale- en culturele integratie kan worden gesteld dat deze hier niet aan de orde is gezien het niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België expliciet getuigt van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving en dit eigenlijk ook niet na te streven. Andere belangrijke opmerkingen dienaangaande werden reeds besproken waar het gaat over de duur van haar verblijf in België en haar banden met haar land van oorsprong.

Wat betreft de medische toestand blijkt niet uit het administratief dossier dat er medische beletsels zouden zijn voor het nemen van deze beslissing.

Er is voorts geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor betrokkene om zich terug in de Dominicaanse Republiek te vestigen.

Gezien bovenstaande vaststellingen wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd om redenen van openbare orde. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Op 8 augustus 2023 brengt verweerder de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) op de hoogte van het feit dat verzoekster op 6 maart 2023 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend, wederom in functie van haar Belgisch minderjarig kind S.C.M.

2.2 Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt inderdaad dat verzoekster op 6 maart 2023 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie indiende in functie van haar Belgisch minderjarig kind. De advocaat van verzoekster betwist dit niet ter terechtzitting. Evenwel betoogt de advocaat dat verzoekster haar belang behoudt aangezien zij het motief in de beslissing dat er een gebrek is aan affectieve band met haar kind betwist.

2.3 De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Er wordt vastgesteld dat verzoekster door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, zij uitdrukkelijk haar wil te kennen heeft gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verweerder teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van de eerste aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfsrecht te erkennen op basis van de bij de nieuwe aanvraag

gevoegde overtuigingsstukken. Verzoekster kan bijgevolg met de huidige aanvraag die zij eventueel aanvult met nieuwe bewijsstukken, haar grief dat ze wel een affectieve band heeft met haar kind, opnieuw ter beoordeling voorleggen aan verweerder.

De vernietiging van de op 23 februari 2023 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat de verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoeksters aanvraag van 26 augustus 2022. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen. Overeenkomstig artikel 40 *juncto* artikel 42, eerste lid van de vreemdelingenwet en artikel 52, § 4, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dient verweerder immers over de aanvraag van 6 maart 2023 te beslissen binnen een vervaltermijn van zes maanden en zal bij gebrek aan een beslissing binnen deze termijn, verzoekster in het bezit worden gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Er dient *in casu* dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van een tweede aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor de eventuele nietigverklaring van de initiële weigeringsbeslissing geen bijkomend nut meer kan verschaffen en verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (*cf.* in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Het verlies van een actueel belang in de vernietiging van de bestreden beslissing is het gevolg van de keuze van de te volgen procedure die door de vreemdeling zelf wordt gemaakt. Er wordt derhalve niet aangetoond dat verzoekster in de gegeven omstandigheden nog enig belang zou hebben bij de nietigverklaring van de beslissing van 23 februari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Het beroep is dan ook onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN